

1894-12-22

AFSENDER

Otto Mourier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Vallo

Arkivplacering:

Mappe 30 nr. 19a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Vallø d. 22de Decbr 94.

Kjære Skovgaard

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 30 Nr. 19A

Tidligere, da vor Brevveksling gik
livligere, klædte mine Tingre lidt
efter at skrive Dem et til Julen; jeg
savrede, at vi ikke da vexkede til,
sees og gode Fuskur. Nu, da Skri-
veriet ved min Forsømmelighed er
ved at døie her, faar jeg det Mad, jeg
for mangede, i hvilket Anledn. jeg
har gravet Deres Brev af 13 Aug. for
Norge op, hvilket jeg aldrig fik besve-
ret, om jeg end mundtlig har sagt
Tak for det. Det har været for uueligt
at lose røjnumm røjpe, om det Brev-
veksle egner det sig ikke mere.

Det jeg nu helst vilde, nost at
sende Dem og Hustru og Børn gode
Fuskur for Julen, var at faae at vide,
hvoran de og Deres børn, hvad der
opfylder Dem, hvad de arbejder paa,

Skovgaard gav det Skovgaard?

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

svad efterretter. De har fra Aarhus, regelmæssigt forbi dem, som fortæller om og Singsborg, hvor de skal se, og børn af Andre, der bae fra Landet.

de har været osv. osv. Men da jeg ialf. foreløbig ikke kan fae Lovs skæppe, maer jeg maies nu at fortælle dem lidt herfor, i Haab om at det vil bevæge dem til at gaae Gjengjæld.

Solen i Himmelt, med det nye Lins og meget andet Gødt, har det gødt vedblivenes - Gud ske Lov derfor, som for saa meget meget andet, hvad De vel ikke tørte mig, at jeg skulde sige, som understøttede for mig. Børnene ere ogsaa raske og vedblive at vore, navnlig Sige, hvem jeg erppe troer De vilde kun me kjende siggen. De gaae derhos Skole under en dygtig Konvalescens Vidledning, og Tidelig glæder stalle og

negelmæssigt forbi dem, som fortæller om og Andre, der bae fra Landet.

Men ved Vintertid har jeg mine kronede Dage. Haven tager ikke noget af mine kræfter, dem jeg synes jeg kan anvende bedre ved at give mig af med Kunsthistorie, som er og bliver min Kjørelighed, maaske en uheldig, men sligges der kan jeg ikke. Alsin Kone og jeg har indrettet det saakaldte Sammen med Doktorens, at vi en Aften hver Uge (allmandag Aften fra 7-10) samles i en Del Tupper og Besjæftede hos Præstet (medværende ogsaa Lidette Sangeren borte fra), en 14-16-18. Ugen sker, dem en Gang hos os, dem anden hos Rodes. Aftenens skal vore besyngt, som en lille Forfriskning vander bagfærd el. omidte.

Og saa deler min Kone og j' Ar.
Gildet mellem os, saaledes, at
hun den ene Gang tager tit, tid,
til Shakespeare, en Tragedie el.
et Drama paa en Aften (taenk, at
hun kan det!), medens j' den
neste Gang tager om Kunst og vi
ser alle til Eminent horende Bil,
levr frem, som j' vare kan skraabe
sammen her paa Stedet. Fra Kunst
akademiets Sagsamt. har j' gjen,
men min Paa Weilbachs faar Boger
tillands, og saa studerer j' ivrigt,
saa j' har en Messe at give til
Billedte. Mig er det en stor Tilfreds-
stillelse (om j' end naturl. har man-
ge Skulpter og Augstater), og j' tror, Folk
er glade ved det. Hieltib har j' haft
Rafael og Rembrandt. Det samler Mus,
mekene om noget Godt, lad saa vor

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 38 Nr. 19 B

at det kunde være fort bedre frem,
det gjøres med Høflighed og en god
vi fornuft, og j. har vel nok læst til
at sige, at min Kone er en sandes
dygtig Opførelse.

Lidt ind i det nye har var det
min Tanke at tale om mine gamle,
Kjære Enevold Lorens Frølich, i hvilken
Afsed. j. har taget Mod til mig
og spurgt ham, om han ikke vil
laam mig noget fra sin Hustru, som
j. ikke iforvein har, for at give
mig lidt Fisker i Linds overfor
Enevold, det vil strax spille sig i,
hvad j. siger.

Jeg er gjenrengpaand ikke trofsk
ket i Linds under disse Forhold.
Men forresten vil j. heller ikke tryk
ke i dette Nov. Kun vil j. ganske
roligt og mægtent sige, at Ud.

byttet efter Sommerens Slut godes
var travelt, saa travelt, at jeg
venter at give ind af barik (det
under sidste Marts) med en Væde,
balance af mindst 100 Kr. Men
de jeg har den (havde den ogsaa
net for gode Dage) og jeg har Lørdag
haabe jeg bliver lykkelig snart der,
og ~~at~~ jeg har den Helmi at eotte
Forsing efter Noring, og de der ikke
er net mange Alkemiater, der sid
der saa godt i det som jeg har end
Tag over Hovedet faede Smeltet
(det Lørdag af de Lørdag) Hovedet til
Katholikum og meget mere,
saa er der kun Grund til, som
de siger, at tuden Gud den dag,
og det giver jeg ogsaa efter fattig
Lone, selv naar Lørdag er tungt
og trykfuld.

Og saa maer jeg sig den, at dette,
at sidde for Morgen til Aften om
Sommeren, har jeg intet andet, naar
Folk gaar den Tid vil have mere end
at forstyrre mig, og jeg maer have
Værdien for mig selv. Men forresten
har Vor herre allerede givet os den
Gaar, at vi skulle fra det efter vort
Hoved, vi bare ikke: ske vor Værdi,
men ske den Værdi, og det over
jag mig ogsaa i at stamme fra
- under miggen Færre og Mieser,
værdier.

Forresten fik vi de ogsaa om
den vor Værdi, saa dog vort Færdi
opfyldt, at Hoff urette blive
arsent i Værdi. Det var en Lørdag
dag for os den Dag, naar blev ind,
det: hele Samtiden tog i den
Andelen. til Nym og overvorden

den deilige Gudstjeneste, og vi
var meget glade og taknemmelige
— hvad der er meget idelt og ue-
gennyttigt for vor Side, da vi saa
sjældent kommer til Bym.

Ja, kjære Skovgaard, det var
en lang Snak ~~og~~ om mig og mit, men
den er snart lost, og nu kan De
jo hævne Dem ved at gjøre Gjengjæld.
Giv De vilde.

Og saa kom meget venlige
Hilsener til Dem og Deres Hustru
og de af Børnene, som maaske
huske os: Peter og Johan Thomsen
— fra min Hustru og mig, her,
sagt af vort Puske om en
gladelig Jub for Dem og alle
Deres.

Alt det Deres hengivne

Otto Mourier

Glem ikke at fortælle mig lidt om
Deres Kunst.